

Justitieutskottets betänkande 2023/24:JuU5

Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder

---

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i bl.a. lagarna om överlämnande från Sverige enligt en europeisk respektive en nordisk arresteringsorder, som reglerar samarbetet kring överlämnande av misstänkta och dömda personer mellan EU:s medlemsstater och inom Norden. Utskottet föreslår dock en följdändring i ytterligare en bestämmelse i nordiska arresteringsorderlagen.

Förslagen innebär att den svenska lagstiftningen anpassas till den rättsutveckling som har skett inom EU. Regeringen föreslår bl.a. att domstol ska få möjlighet att i större utsträckning än i dag göra en bedömning utifrån omständigheterna i det enskilda fallet om det finns skäl att vägra ett överlämnande enligt en arresteringsorder.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2024.

Behandlade förslag

Proposition 2023/24:37 Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder	5
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	34

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder,
2. lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder med den ändringen att
  - 5 kap. 7 § ska ha den lydelse som föreslås i bilaga 3,
  - ingressen ska ha den lydelse som följer av detta,
3. lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott,
4. lag om ändring i lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen,
5. lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket med den ändringen att ordet ”fråga” i 3 kap. 5 § ska bytas ut mot ”frågor”.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2023/24:37 punkterna 1–5.

Stockholm den 1 februari 2024

På justitieutskottets vägnar

Richard Jomshof

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Richard Jomshof (SD), Ardalan Shekarabi (S), Annika Strandhäll (S), Adam Marttinen (SD), Petter Löberg (S), Mikael Damsgaard (M), Katja Nyberg (SD), Mattias Vepsä (S), Gudrun Nordborg (V), Torsten Elofsson (KD), Pontus Andersson Garpvall (SD), Rasmus Ling (MP), Fredrik Kärrholm (M), Lars Isacsson (S), Malin Björk (C) och Martin Melin (L).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2023/24:37 Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder. I propositionen föreslår regeringen att den svenska lagstiftningen som rör samarbetet kring överlämnande av misstänkta och dömda personer mellan EU:s medlemsstater och inom Norden ska anpassas till den rättsutveckling som har skett inom EU. Regeringen föreslår bl.a. att domstol ska få möjlighet att i större utsträckning än i dag göra en bedömning utifrån omständigheterna i det enskilda fallet om det finns skäl att vägra ett överlämnande enligt en arresteringsorder.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Under beredningen av ärendet har det uppmärksammats att regeringen av förbiseende inte har föreslagit någon följdändring i 5 kap. 7 § lagen om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder. Även denna fråga behandlas i betänkandet.

Utskottets förslag till ändring i lagen om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder finns i bilaga 3.

Utskottets överväganden

Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lagändringar. Riksdagen gör dock en följdändring i ytterligare en bestämmelse i förslaget till ändring i lagen om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder. Riksdagen gör även en redaktionell ändring i förslaget till ändring i lagen med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket.

Bakgrund

Överlämnande enligt en arresteringsorder är ett samarbete mellan stater som förenklat innebär följande. En stat som vill att en misstänkt person ska lagföras eller att en dömd person ska verkställa en frihetsberövande påföljd, utfärdar en arresteringsorder om personen i fråga inte kan påträffas i den staten. Med stöd av denna arresteringsorder kan den berörda personen efterlysas internationellt. Om den eftersökte påträffas i en annan stat, grips han eller hon för att därefter överlämnas till den stat som har utfärdat arresteringsordern. Samarbetet har ersatt det tidigare och mer traditionella mellanstatliga utlämningssamarbetet.

Inom EU har det mellanstatliga utlämningssamarbetet ersatts av Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna. Inom Norden gäller 2005 års konvention om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (SÖ 2012:4). Det europeiska rambeslutet såväl som den nordiska arresteringsorderkonventionen bygger på principen om ömsesidigt erkännande av domar och beslut. Staterna har en principiell skyldighet att överlämna den eftersökte, förutsatt att det inte finns skäl att vägra ett överlämnande. Vägransgrunderna finns särskilt angivna. I förhållande till rambeslutet innebär den nordiska regleringen ett mer fördjupat och förenklat samarbete, med bl.a. lägre straffrösklar, kortare tidsfrister och färre vägransgrunder.

I Sverige regleras samarbetet om överlämnande enligt en arresteringsorder i tre olika regelverk beroende på vilken stat samarbetet avser: lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder (europeiska arresteringsorderlagen), lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder (nordiska

arresteringsorderlagen) och lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket.

Med utfärdande stat avses i det följande den stat som utfärdat arresteringsordern och med verkställande stat den stat som har att ta ställning till en begäran om överlämnande. I Sverige är åklagare utfärdande rättslig myndighet. De verkställande rättsliga myndigheterna i Sverige är åklagare och allmänna domstolar.

Propositionen

Behov av ändringar i regelverket om överlämnande enligt en arresteringsorder

Regeringen framhåller i propositionen att det har gått två decennier sedan det mellanstatliga utlämningssamarbetet inom EU ersattes av Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (rambeslutet). Huvudsyftet med rambeslutet var att skapa ett mer effektivt förfarande än utlämningssamarbetet. Rambeslutet har enligt regeringen också lett till ett väl fungerande samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller överlämnande av misstänkta eller dömda personer.

Regeringen redogör vidare för att EU-domstolen under denna tid i ett flertal avgöranden har tolkat olika artiklar i rambeslutet, bl.a. vägransgrunderna, och bedömt hur medlemsstaterna har införlivat vissa av rambeslutets bestämmelser i nationell rätt. Den tolkning som EU-domstolen har landat i överensstämmer i stora delar med hur Sverige har genomfört rambeslutet i europeiska arresteringsorderlagen. För vissa bestämmelser i lagen kan det enligt regeringen emellertid diskuteras om de fullt ut överensstämmer med domstolens tolkning av motsvarande bestämmelser i rambeslutet. EU-kommissionen ifrågasatte i en s.k. formell underrättelse den 18 februari 2021 Sveriges genomförande av rambeslutet när det gäller vissa artiklar (Ju2021/00851). Det finns därför enligt regeringen skäl att se över delar av europeiska arresteringsorderlagen.

Samarbetet kring överlämnande av misstänkta och dömda personer mellan Sverige och de nordiska staterna är möjligt eftersom EU-regleringen tillåter överenskommelser som fördjupar eller vidgar rambeslutets målsättningar och bidrar till att ytterligare förenkla eller underlätta förfarandena för överlämnande av misstänkta eller dömda personer. En fortsatt tillämpning av det nordiska regelverket förutsätter emellertid att det lever upp till kraven enligt rambeslutet. Därför bör det enligt regeringen, i anslutning till de författningsändringar som övervägs i europeiska arresteringsorderlagen, även övervägas motsvarande ändringar i nordiska arresteringsorderlagen.

Ändringar i europeiska och nordiska arresteringsorderlagarna

Fakultativa vägransgrunder bör införas i europeiska och nordiska arresteringsorderlagarna

En europeisk arresteringsorder är enligt artikel 1.1 i rambeslutet ett rättsligt avgörande som är utfärdat av en medlemsstat med syftet att en annan medlemsstat ska gripa och överlämna en eftersökt person för lagföring eller för verkställighet av en frihetsberövande påföljd. Utgångspunkten i rambeslutet är att en eftersökt person som grips i en medlemsstat ska överlämnas till den stat som har utfärdat den europeiska arresteringsordern (artikel 1.2). Denna skyldighet är emellertid inte absolut, utan i vissa fall ska eller får ett överlämnande vägras. Det rör sig om obligatoriska respektive fakultativa vägransgrunder.

I rambeslutets artikel 3 föreskrivs ett antal obligatoriska vägransgrunder. Den verkställande rättsliga myndigheten ska vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder om det brott som ligger till grund för arresteringsordern omfattas av amnesti, om ett överlämnande strider mot förbudet om dubbelbestrafning i förhållande till domar från andra EU-medlemsstater (principen *ne bis in idem*) eller om den eftersökte inte är straffmyndig. Dessa vägransgrunder har genomförts som obligatoriska vägransgrunder i 2 kap. 4 § 1 samt 5 § 1 och 3 europeiska arresteringsorderlagen.

I artiklarna 4 och 4a i rambeslutet finns det ett antal fakultativa vägransgrunder som anger under vilka förutsättningar den verkställande rättsliga myndigheten får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder. Vägransgrunderna är i huvudsak kopplade till den gärning som den europeiska arresteringsordern avser. Ett överlämnande får vägras om ett krav på dubbel straffbarhet inte är uppfyllt eller om en lagföring pågår i den verkställande medlemsstaten för samma gärning. Om det har beslutats om åtalsunderlåtelse för den aktuella gärningen eller har meddelats en dom i en annan stat än en medlemsstat får ett överlämnande också vägras. Detsamma gäller om preskription inträtt eller om den utfärdande medlemsstaten utövat extraterritoriell jurisdiktion. Om den europeiska arresteringsordern rör verkställighet av en frihetsberövande påföljd, får ett överlämnande vägras om den verkställande medlemsstaten åtar sig att verkställa straffet. Slutligen finns det vissa möjligheter att vägra ett överlämnande om den europeiska arresteringsordern avser en utevarodom. Sverige har i huvudsak genomfört de fakultativa vägransgrunderna i 2 kap. 2 § första stycket, 3 § 6, 5 § 2 och 4–7 samt 6 § europeiska arresteringsorderlagen. Däremot följer av nämnda bestämmelser att om de förutsättningar som anges i respektive vägransgrund är uppfyllda får överlämnande inte beviljas. Vägransgrunderna har således gjorts obligatoriska.

Regeringen redogör för EU-domstolens praxis av vilken det bl.a. framgår att huvudregeln enligt rambeslutet är att den eftersökte ska överlämnas och att vägransgrunderna utgör undantag från denna huvudregel. Om en medlemsstat

väljer att införliva någon av vägransgrunderna i artiklarna 4 och 4a i rambeslutet ska den verkställande rättsliga myndigheten enligt EU-domstolen ges utrymme att göra en skönsmässig bedömning av om vägransgrunden med hänsyn till samtliga omständigheter ska tillämpas i det enskilda fallet. Svensk rätt ger i dag inte utrymme för någon sådan bedömning. Regeringen anser därför att de bestämmelser i europeiska arresteringsorderlagen som genomför artiklarna 4 och 4a i rambeslutet bör ändras i enlighet med EU-domstolens praxis. Genom att vägransgrunderna görs fakultativa skapas ett utrymme för att beakta samtliga omständigheter i ett enskilt fall, vilket enligt regeringen ökar förutsättningarna för att undvika stötande resultat på grund av ett obligatoriskt krav att vägra överlämnande.

Ändringar som görs i europeiska arresteringsorderlagen bör enligt regeringen även göras i nordiska arresteringsorderlagen där motsvarande bestämmelser finns.

Förslagen om ändring av vägransgrunderna i europeiska arresteringsorderlagen innebär bl.a. följande.

Krav på dubbel straffbarhet

Regeringens förslag om fakultativa vägransgrunder innebär att en prövning ska göras av om det finns skäl att vägra överlämnande när den gärning som en europeisk arresteringsorder avser inte motsvarar brott enligt svensk lag. Det innebär att det i vissa fall kommer att vara möjligt att erkänna och verkställa en europeisk arresteringsorder som avser en gärning som inte är straffbar i Sverige. Regeringen är av uppfattningen att det mycket sällan bör bli aktuellt att bevilja överlämnande för ett brott som är helt främmande för den svenska rättsordningen, men vill framhålla att även om brottet kan anses vara det bör det inte automatiskt leda till att överlämnande vägras. Det kan finnas historiska, kulturella eller sociala skäl för att gärningen är kriminaliserad i den andra medlemsstaten och som i ett enskilt fall skulle kunna leda till att ett överlämnande beviljas, så länge det inte strider mot någon grundläggande svensk rättsprincip.

Hinder på grund av åtalsunderlåtelse, tidigare dom, pågående lagföring, preskription och utevarodom

Överlämnande för en viss gärning ska få vägras om

- det i Sverige har meddelats åtalsunderlåtelse eller ett motsvarande beslut som avser gärningen
- den som begärs överlämnad redan är dömd för gärningen i en annan stat än en medlemsstat i EU, Island eller Norge och, vid fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet
- en förundersökning har inletts eller ett åtal har väckts i Sverige som avser gärningen

- den gärning som den europeiska arresteringsordern avser har begåtts i Sverige och påföljd för gärningen har fallit bort på grund av preskription eller inte längre kan dömas ut enligt svensk lag eller
- den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att andra omständigheter funnits som gör att grundläggande rätts-säkerhetskrav anses uppfyllda.

Verkställighet i den verkställande staten av den frihetsberövande påföljd som dömts ut i den utfärdande staten

Enligt artikel 4.6 i rambeslutet får den verkställande rättsliga myndigheten, under vissa förutsättningar, vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av en frihetsberövande påföljd om den verkställande medlemsstaten åtar sig att själv verkställa påföljden. Om den eftersökte i stället ska överlämnas för lagföring får överlämnandet enligt artikel 5.3 i vissa fall villkoras av att den eftersökte återförs till den verkställande staten för att där avtjäna den frihetsberövande påföljd som dömts ut i den utfärdande medlemsstaten efter avslutad lagföring.

För de fall där Sverige är verkställande stat har artiklarna 4.6 och 5.3 i arresteringsorderrambeslutet införlivats i 2 kap. 6 § respektive 3 kap. 2 § europeiska arresteringsorderlagen.

Regeringen redogör för EU-domstolens praxis av vilken det bl.a. framgår att syftet med såväl vägransgrunden i artikel 4.6 som bestämmelsen om villkor i artikel 5.3 är att gynna den eftersöktes sociala återanpassning. Om en medlemsstat väljer att införliva artikel 4.6 i arresteringsorderrambeslutet i nationell rätt måste den verkställande rättsliga myndigheten enligt EU-domstolen ges ett utrymme för en skönsmässig bedömning om vägransgrunden med hänsyn till samtliga omständigheter ska tillämpas i det enskilda fallet. EU-domstolen har vidare uttalat att varje vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder på denna grund förutsätter ett verkligt åtagande från den verkställande medlemsstatens sida att verkställa den aktuella påföljden. Det räcker inte att medlemsstaten förklarar sig vara beredd att ta över verkställigheten.

Mot bakgrund av EU-domstolens praxis anser regeringen att de bestämmelser som genomför artiklarna 4.6 och 5.3 i rambeslutet bör vara utformade så att domstolen kan göra en bedömning i det enskilda fallet av om ett överlämnande ska beviljas. De svenska bestämmelserna ger i dag inte något sådant utrymme och bör enligt regeringen därför ändras.

I europeiska arresteringsorderlagen anges att när den som eftersöks för verkställighet av en frihetsberövande påföljd är svensk medborgare får ett överlämnande inte beviljas om den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige (2 kap. 6 §). Regeringen föreslår en ändring av personkretsen så att den ska avse även andra än svenska medborgare.

Regeringen anser vidare att lagstiftningen bör förtydligas, bl.a. på så sätt att det står klart att en vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder med stöd av artikel 4.6 eller ett krav på garantier enligt artikel 5.3 innebär ett verkligt åtagande för Sverige att verkställa den frihetsberövande påföljd som avses i den europeiska arresteringsordern.

Ändringar som görs i europeiska arresteringsorderlagen bör enligt regeringen även göras i nordiska arresteringsorderlagen där motsvarande bestämmelser finns.

Förslagen om ändring i europeiska arresteringsorderlagen av bestämmelserna om verkställighet i den verkställande staten av den frihetsberövande påföljd som dömts ut i den utfärdande staten innebär bl.a. följande.

Överlämnande för straffverkställighet

Om arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd ska rätten få besluta att påföljden ska verkställas i Sverige om

- den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige
- den eftersökte är svensk medborgare, bosatt i Sverige eller uppehåller sig i Sverige
- den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om verkställighet sker i Sverige.

Om rätten beslutar att den frihetsberövande påföljden ska verkställas i Sverige får ett överlämnande inte beviljas. Ett beslut om att den frihetsberövande påföljden ska verkställas i Sverige ska meddelas även om den utfärdande medlemsstaten motsätter sig att verkställigheten sker i Sverige.

Överlämnande för lagföring

Om arresteringsordern avser lagföring ska rätten få besluta om att den frihetsberövande påföljden som kan komma att dömas ut i den utfärdande medlemsstaten ska verkställas i Sverige om

- den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige
- den eftersökte är svensk medborgare eller bosatt i Sverige
- den eftersöktes sociala återanpassning underlättas av om verkställighet sker i Sverige.

Ett beslut om överlämnande ska i dessa fall villkoras av att den utfärdande myndigheten lämnar garantier för att den eftersökte återförs till Sverige för en sådan verkställighet.

Beslut om verkställighet i Sverige ska få meddelas och krav på garantier om återförande ska få ställas upp om den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en utevarodom och den utfärdande myndigheten har bekräftat att den eftersökte har rätt till en ny prövning efter det att han eller hon överlämnas.

Förlängd tidsfrist för förvarstagande

Regeringen föreslår att om den som enligt europeiska eller nordiska arresteringsorderlagen ska överlämnas eller återföras till en annan medlemsstat eller nordisk stat är på fri fot, ska han eller hon få omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten under längst 96 timmar. Enligt nuvarande bestämmelser gäller en tidsgräns på 48 timmar. Regeringen anför som skäl för förslaget bl.a. att det har visat sig svårt att verkställa en domstols beslut om överlämnande inom 48 timmar. Motsvarande förlängning av tidsgränsen föreslås i lagen (1957:668) om utlämning för brott, som reglerar utlämning från Sverige till stater utanför Norden, EU och Förenade kungariket.

Följdändring i nordiska arresteringsorderlagen

Regeringens förslag till ändringar i nordiska arresteringsorderlagen innebär bl.a. att bestämmelserna i 2 kap. 5 § 5 och 7 flyttas till 2 kap. 5 a § 2 och 4. Därmed behöver det göras en följdändring i 5 kap. 7 § samma lag, eftersom den i sin nuvarande lydelse hänvisar till 2 kap. 5 § 5 och 7. Regeringen har av förbiseende inte föreslagit en sådan ändring. Följdändringen i 5 kap. 7 § kan göras genom att riksdagen beslutar om ändring i regeringens förslag till ändring i nordiska arresteringsorderlagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2024. Regeringen föreslår att de nya reglerna inte ska tillämpas i ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

Utskottets ställningstagande

Propositionen har inte lett till några motionsyrkanden eller andra invändningar under utskottsbehandlingen. Utskottet ställer sig därmed bakom propositionen.

Som framgår ovan har regeringen av förbiseende inte föreslagit en följdändring i 5 kap. 7 § nordiska arresteringsorderlagen. Följdändringen bör enligt utskottet åtgärdas genom den ändring i regeringens förslag som utskottet föreslår i bilaga 3. Även förslaget till lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket bör justeras så att ordet ”fråga” i 3 kap. 5 § byts ut mot ”frågor”.

Utskottet anser mot denna bakgrund att riksdagen bör anta regeringens lagförslag av de skäl som anförts i propositionen, med de ytterligare ändringar som utskottet föreslår.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2023/24:37 Ändringar i regelverket om överlämnande enligt en europeisk och nordisk arresteringsorder:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder

dels att 3 kap. ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 2–6 §§, 5 kap. 6 §, 6 kap. 1, 5 och 7 §§, 7 kap. 1 §, 8 kap. 1 § och bilagan ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 kap. 5 a och 7 §§ och 6 kap. 1 a §, och närmast före 2 kap. 6 och 7 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, ändrat genom rådets rambeslut 2009/299/RIF. Lagen tillämpas inte i förhållande till en medlemsstat om Europeiska unionen genom ett särskilt beslut har avbrutit tillämpningen av rambeslutet i förhållande till den staten.

I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om en arresteringsorder.

I 2 kap. finns bestämmelser om förutsättningar för överlämnande.

I 3 kap. finns bestämmelser om särskilda villkor för överlämnande av svenska medborgare.

I 4 kap. finns bestämmelser om utredning och tvångsmedel vid det inledande förfarandet samt bestämmelser om att lagen i vissa fall inte ska tillämpas i förhållande till Danmark och Finland.

I 5 kap. finns bestämmelser om beslutsförfarandet vid överlämnande.

I 6 kap. finns bestämmelser om verkställighet av ett beslut om överlämnande och om beslut om bl.a. utvidgat överlämnande.

I 7 kap. finns bestämmelser om överförande av en frihetsberövande påföljd till Sverige.

I 8 kap. finns bestämmelser om återförande av personer som har överlämnats till Sverige och om tillstånd till transport genom Sverige.

¹ Senaste lydelse 2013:843. Ändringen innebär att fjärde stycket tas bort.

2 kap.**2 §²**

Överlämnande får beviljas endast för en gärning som motsvarar brott enligt svensk lag och

1. för vilken, när överlämnandet avser lagföring, enligt den utfärdade medlemsstatens lagstiftning en frihetsberövande påföljd i ett år eller mer är föreskrivet, eller

2. för vilken, när överlämnandet avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd, en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader har dömts ut.

Om det i arresteringsordern har angetts att en gärning är sådan som finns angiven i bilagan till denna lag och det för gärningen enligt den utfärdade medlemsstatens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer, ska dock överlämnande beviljas även om gärningen inte motsvarar brott enligt svensk lag. Vid överlämnande för verkställighet av en frihetsberövande påföljd som avser en sådan gärning ska påföljden vara sådan som anges i första stycket 2.

För en gärning som legat till grund för ett utländskt beslut om övervakningsåtgärder enligt lagen (2015:485) om erkännande och uppföljning av beslut om övervakningsåtgärder inom Europeiska unionen ska första stycket 1 inte gälla, om

1. den eftersökte fanns i den andra staten när det utländska beslutet meddelades, och

2. uppföljningen pågår i Sverige när arresteringsordern utfärdas.

Om överlämnande beviljas för en gärning som avses i första, andra eller tredje stycket, får överlämnande beviljas även för någon annan gärning som, utan att vara sådan som anges i första

Överlämnande får beviljas endast för en gärning

1. för vilken en frihetsberövande påföljd i ett år eller mer är föreskrivet enligt den utfärdade medlemsstatens lagstiftning, när överlämnandet avser lagföring, eller

2. för vilken en frihetsberövande påföljd i minst fyra månader har dömts ut, när överlämnandet avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd.

Om överlämnande beviljas för en gärning som avses i första eller andra stycket, får överlämnande beviljas även för någon annan gärning än sådana gärningar som anges i första stycket.

² Senaste lydelse 2015:487.

stycket 1 eller 2, motsvarar brott enligt svensk lag.

3 §³

Överlämnande får inte beviljas

1. om en begäran, trots att den utfärdande myndigheten har getts tillfälle att *inkomma med* komplettering, till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en prövning av frågan om överlämnande,

2. om den utfärdande myndigheten inte lämnar sådana garantier som enligt 3 kap. 2 § krävs för att överlämnande ska få beviljas,

3. om den eftersökte enligt 5 kap. 4 § ska överlämnas till en annan medlemsstat,

4. om den eftersökte ska utlämnas för brott eller om han eller hon ska överlämnas enligt lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen,

5. om det enligt 2 kap. 13 § andra stycket brottsbalken skulle strida mot ett villkor som har *uppställts* vid utlämning eller överlämnande till Sverige, eller

6. om det avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och om den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt.

Överlämnande ska vägras om

1. en begäran, trots att den utfärdande myndigheten har getts tillfälle att lämna in en komplettering, till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en prövning av frågan om överlämnande,

2. den utfärdande myndigheten inte lämnar sådana garantier som enligt 2 kap. 7 § *andra stycket* krävs för att överlämnande ska få beviljas,

3. den eftersökte enligt 5 kap. 4 § ska överlämnas till en annan medlemsstat i *Europeiska unionen, Island eller Norge*,

4. den eftersökte ska utlämnas för brott eller om han eller hon ska överlämnas enligt lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen,

5. det enligt 2 kap. 13 § andra stycket brottsbalken skulle strida mot ett villkor som har *ställtts upp* vid utlämning eller överlämnande till Sverige,

6. det skulle strida mot bestämmelser om immunitet och privilegier, eller

7. den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd och det har beslutats enligt 6 § att påföljden ska verkställas i Sverige.

³ Senaste lydelse 2021:1034.

4 §

Överlämnande *får inte beviljas*

1. *för en gärning* som har ägt rum innan den eftersökte fyllt femton år,
2. *om* det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag *här i landet, eller*
3. *om det skulle strida mot bestämmelser om immunitet och privilegier.*

Överlämnande *ska vägras om*

1. *gärningen* har ägt rum innan den eftersökte fyllt femton år,
2. det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag i Sverige,
3. *gärningen omfattas av nåd eller ett annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen, eller*
4. *gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.*

5 §⁴

Överlämnande *får inte beviljas om*

1. *gärningen omfattas av nåd eller ett annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen,*
2. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har *meddelats beslut* att inte åtala för gärningen,
3. *gärningen har prövats genom lagakraftvunnen dom i en medlemsstat i Europeiska unionen, Island eller Norge och, vid fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,*
4. *gärningen har prövats genom lagakraftvunnen dom i en annan stat än som anges i 3 och om detta*

Överlämnande *får en gärning få vägras om*

1. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har *beslutats* att inte åtala för gärningen,
2. *gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en annan stat än en medlemsstat i*

⁴ Senaste lydelse 2011:1177.

enligt 10 § tredje eller fjärde stycket lagen (1957:668) om utlämning för brott hade utgjort ett hinder mot utlämning av den eftersökte,

5. förundersökning har inletts eller åtal väckts i Sverige för gärningen och förundersökningsledaren eller, när åtal har väckts, handläggande åklagare i det ärendet motsätter sig att lagföringen sker i den utfärdande medlemsstaten,

6. påföljd för gärningen har bortfallit på grund av preskription eller inte längre kan dömas ut enligt svensk lag och gärningen helt eller delvis har ägt rum i Sverige eller den eftersökte är svensk medborgare, eller

7. gärningen helt eller delvis har ägt rum i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag.

Europeiska unionen, Island eller Norge och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

3. en förundersökning har inletts eller ett åtal har väckts i Sverige för gärningen,

4. påföljd för gärningen har fallit bort på grund av preskription eller inte längre kan dömas ut enligt svensk lag och gärningen har begåtts i Sverige, eller

5. den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och den utfärdande myndigheten inte har bekräftat att något av villkoren i artikel 4a.1 i rambeslutet är uppfyllt.

5 a §

Överlämnande får vägras om den gärning som den europeiska arresteringsordern avser inte motsvarar brott enligt svensk lag.

Överlämnande får dock inte vägras för en gärning som har begåtts någon annanstans än i Sverige om det i arresteringsordern har angetts att gärningen finns angiven i bilagan till denna lag och det för gärningen enligt den utfärdande medlemsstatens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer.

Verkställighet i Sverige av en frihetsberövande påföljd

6 §

När den som eftersöks för verkställighet av en frihetsberövande påföljd är svensk medborgare får överlämnande inte beviljas om den eftersökte begär att påföljden skall verkställas i Sverige.

Om den eftersökte vid tiden för gärningen sedan minst två år stadigvarande har vistats i den utfärdande medlemsstaten gäller vad som sägs i första stycket endast om det med hänsyn till den eftersöktes personliga förhållanden eller av någon annan anledning finns särskilda skäl till att verkställigheten sker i Sverige.

Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som den europeiska arresteringsordern avser ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller bosatt i eller uppehåller sig i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, och

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige.

Särskilda villkor vid överlämnande

7 §

Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som kan komma att dömas ut i den utfärdande medlemsstaten efter det att den eftersökte har överlämnats för lagföring ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller bosatt i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, och

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige.

Beslutet ska villkoras av att den utfärdande myndigheten lämnar garantier för att den eftersökte

återförs till Sverige för en sådan verkställighet.

Första och andra stycket gäller även om den europeiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd som har dömts ut efter en förhandling där den eftersökte inte var personligen närvarande och den utfärdande myndigheten har bekräftat att den eftersökte har rätt till en ny prövning efter det att han eller hon har överlämnats till den utfärdande medlemsstaten.

5 kap.

6 §⁵

Om garantier som avses i 3 kap. 2 § har lämnats av en utländsk myndighet, ska rätten i beslutet om överlämnande ange att *det är* ett villkor för överlämnandet att garantierna kommer att uppfyllas.

Beslut i fråga om överlämnande av föremål som enligt 4 kap. 7 § har tagits i beslag ska om möjligt meddelas av rätten i samband med beslutet i fråga om överlämnande av den eftersökte.

Om garantier som avses i 2 kap. 7 § har lämnats av en utländsk myndighet, ska rätten i beslutet om överlämnande ange att ett villkor för överlämnandet är att garantierna kommer att uppfyllas.

6 kap.

1 §

Ett beslut om överlämnande *skall* verkställas inom tio dagar från det att beslutet *vann* laga kraft. Verkställighet sker, *om inte annat har överenskommits*, genom att den som *skall* överlämnas *avhämtas* av den utfärdande medlemsstaten.

Rätten får i samband med beslutet om överlämnande bestämma att *verkställigheten skall ske* vid en viss senare tidpunkt

1. om *det behövs för att* den som *skall* överlämnas *skall kunna lagföras i Sverige eller, om dom redan fallit, här* avtjäna en påföljd

Ett beslut om överlämnande *ska* verkställas inom tio dagar från det att beslutet *har fått* laga kraft. Verkställighet sker genom att den som *ska* överlämnas *hämtas* av den utfärdande medlemsstaten, *om den utfärdande medlemsstaten inte har kommit överens med den verkställande medlemsstaten om något annat.*

Rätten får i samband med beslutet om överlämnande bestämma att *överlämnandet ska verkställas* vid en viss senare tidpunkt

1. om den som *ska* överlämnas *ska*

a) avtjäna en påföljd som *har dömts ut i Sverige* för en annan

⁵ Senaste lydelse 2013:843.

som *bestämts* för en annan gärning än den som beslutet om överlämnande avser, eller

gärning än den som beslutet om överlämnande avser, *eller*

b) lagföras i Sverige för en annan gärning än den som beslutet om överlämnande avser, eller avtjäna den påföljd som döms ut med anledning av lagföringen, eller

2. om det finns starka humanitära skäl.

I stället för att skjuta upp verkställigheten i fall som avses i andra stycket får rätten besluta att överlämnandet till den utfärdande medlemsstaten *sker* på sådana villkor om återförande som fastställs i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

I stället för att skjuta upp verkställigheten i fall som avses i andra stycket *l* får rätten besluta att överlämnandet till den utfärdande medlemsstaten *ska ske* på sådana villkor om återförande som fastställs i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

1 a §

På begäran av åklagare får rätten, efter sitt beslut enligt 1 § andra stycket 1, besluta att skjuta upp verkställigheten ytterligare en tid eller besluta om överlämnande enligt 1 § tredje stycket.

5 §⁶

Polismyndigheten ska biträda vid verkställighet av ett beslut om överlämnande. Om den som ska överlämnas är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överlämnandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 48 timmar.

Polismyndigheten ska biträda vid verkställighet av ett beslut om överlämnande. Om den som ska överlämnas är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att överlämnandet ska kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

7 §

Den domstol som har meddelat ett *lagkraftvunnet* beslut om överlämnande *skall* på begäran av åklagaren upphäva beslutet

Den domstol som har meddelat ett beslut om överlämnande *som fått laga kraft ska* på begäran av åklagaren upphäva beslutet om den utfärdande myndigheten återkallar arresteringsordern.

1. om det, av annan anledning än att den som skall överlämnas håller sig undan, inte har verkställts inom tio dagar från den tidpunkt som

⁶ Senaste lydelse 2014:641.

följer av 1 § eller, när åklagaren har fattat ett beslut enligt 2 §, inom tio dagar från den beslutade tidpunkten, eller

2. om den utfärdande myndigheten återkallar arresteringsordern.

7 kap.

1 §⁷

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § *avslagit en begäran om överlämnande eller om någon har överlämnats från Sverige på villkor som avses i 3 kap. 2 § att han eller hon ska återföras hit*, tillämpas lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, med undantag för 3 kap. 1–5 §§ den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 15 § den lagen krävs inte någon begäran från behörig myndighet i den andra staten för att tvångsmedel ska få användas.

När rätten med stöd av 2 kap. 6 § avslagit en begäran om överlämnande, ska en verkställbarhetsförklaring inte beslutas om den utfärdande medlemsstaten motsätter sig att verkställigheten överförs.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § *eller 7 § första stycket har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige*, tillämpas lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, med undantag för 3 kap. 1–5 §§ den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 15 § den lagen krävs inte någon begäran från behörig myndighet i den andra staten för att tvångsmedel ska få användas.

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § har beslutat att den frihetsberövande påföljden ska verkställas i Sverige, får en fråga om häktning enligt 3 kap. 15 och 16 §§ lagen om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen tas upp på yrkande av åklagaren utan ett föregående beslut om anhållande.

8 kap.

1 §⁸

Har överlämnande till Sverige skett för lagföring här i landet, på villkor att den som överlämnas senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

Om en person har överlämnats till Sverige för att lagföras här på villkor att personen senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

⁷ Senaste lydelse 2015:102.

⁸ Senaste lydelse 2014:641.

Om den som ska återföras är på fri fot, får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 48 timmar.

Om den som ska återföras är på fri fot får han eller hon, om det bedöms vara nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

Bilaga

Gärningar som avses i 2 kap. 2 § andra stycket i lagen.

Gärningar som avses i 2 kap. 5 a § andra stycket i lagen:

1. Deltagande i en kriminell organisation
2. Terrorism
3. Människohandel
4. Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi
5. Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
6. Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen
7. Korruption
8. Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
9. Penningtvätt
10. Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron
11. IT-brottslighet
12. Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter, växtarter och växtsorter
13. Hjälptill olovlig inresa och olovlig vistelse
14. Mord och grov misshandel
15. Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
16. Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
17. Rasism och främlingsfientlighet
18. Organiserad stöld och väpnat rån
19. Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk
20. Svindleri
21. Beskyddarverksamhet och utpressning
22. Förfalskning och piratkopiering
23. Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar
24. Förfalskning av betalningsmedel
25. Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser
26. Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen
27. Handel med stulna fordon
28. Våldtäkt
29. Mordbrand
30. Brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet
31. Kapning av flygplan eller fartyg
32. Sabotage

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.
  2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder

dels att 2 kap. 4–6 §§, 5 kap. 1, 4 och 6 §§, 6 kap. 1 och 3 §§ och 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 5 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §¹

Överlämnande *får inte beviljas* om
1. det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag här i landet,

2. det skulle strida mot bestämmelser om immunitet och privilegier,

3. det enligt 2 kap. 13 § andra stycket brottsbalken skulle strida mot ett villkor som har ställts upp vid utlämning eller överlämnande till Sverige, *eller*

4. den eftersökte enligt 4 kap. 6 eller 7 § ska överlämnas eller utlämnas till en annan stat eller till en tribunal eller internationell domstol.

Överlämnande *ska vägras* om

1. det skulle strida mot bestämmelser om immunitet och privilegier,

2. det enligt 2 kap. 13 § andra stycket brottsbalken skulle strida mot ett villkor som har ställts upp vid utlämning eller överlämnande till Sverige,

3. den eftersökte *med tillämpning av* 4 kap. 6 eller 7 § ska överlämnas eller utlämnas till en annan stat eller till en tribunal eller internationell domstol, *eller*

4. *den nordiska arresteringsordern avser verkställighet av en frihetsberövande påföljd och det har beslutats enligt 6 § att påföljden ska verkställas i Sverige.*

5 §

Överlämnande *för viss gärning får inte beviljas* om

1. gärningen har ägt rum innan den eftersökte fyllt femton år,

Överlämnande *ska vägras* om

1. gärningen har ägt rum innan den eftersökte fyllt femton år,

¹ Senaste lydelse 2021:1038.

2. gärningen omfattas av nåd eller annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen,

3. gärningen har prövats genom lagakraftvunnen dom i en nordisk stat eller i en medlemsstat i Europeiska unionen och, vid fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

4. gärningen har prövats genom lagakraftvunnen dom i en annan stat än som anges i 3 och om detta enligt 10 § tredje eller fjärde stycket lagen (1957:668) om utlämning för brott hade utgjort ett hinder mot utlämning av den eftersökte,

5. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har meddelats beslut att inte åtala för gärningen,

6. förundersökning har inletts eller åtal väckts i Sverige för gärningen och förundersökningsledaren eller, när åtal har väckts, handläggande åklagare i det ärendet motsätter sig att lagföringen sker i den utfärdande staten, eller

7. gärningen i sin helhet har ägt rum i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag.

2. gärningen omfattas av nåd eller annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen,

3. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en nordisk stat eller i en medlemsstat i Europeiska unionen och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet, eller

4. det skulle strida mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller de tilläggsprotokoll till konventionen som gäller som lag i Sverige.

5 a §

Överlämnande för en viss gärning får vägras om

1. gärningen har prövats genom en dom som fått laga kraft i en annan stat än som anges i 5 § 3 och, vid en fällande dom, påföljden har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

2. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan lag har

meddelats ett beslut att inte åtala för gärningen,

3. en förundersökning har inletts eller ett åtal har väckts i Sverige för gärningen, eller

4. gärningen har begåtts i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag.

6 §

När den som eftersöks för verkställighet av en frihetsberövande påföljd är svensk medborgare, får överlämnande inte beviljas om den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige.

Rätten får besluta att den frihetsberövande påföljd som den nordiska arresteringsordern avser ska verkställas i Sverige, om

1. den eftersökte är svensk medborgare eller är bosatt i eller uppehåller sig i Sverige,

2. den eftersökte begär att påföljden ska verkställas i Sverige, och

3. den eftersöktes sociala återanpassning underlättas om påföljden verkställs i Sverige.

Om den eftersökte vid tiden för gärningen sedan minst två år stadigvarande har vistats i den utfärdande staten, gäller första stycket endast om det med hänsyn till den eftersöktes personliga förhållanden eller av någon annan anledning finns särskilda skäl till att verkställigheten sker i Sverige.

Om den eftersökte är utländsk medborgare och vid tiden för gärningen sedan minst två år stadigvarande har vistats i Sverige, får överlämnande inte beviljas om den eftersökte framställer en begäran som avses i första stycket och det med hänsyn till den eftersöktes personliga förhållanden eller av någon annan anledning finns särskilda skäl till att verkställigheten sker i Sverige.

5 kap.

1 §

Ett beslut om överlämnande ska verkställas inom fem dagar från den dag då beslutet vunnit laga kraft. Om

Ett beslut om överlämnande ska verkställas inom fem dagar från den dag då beslutet fick laga kraft. Om

det inte är möjligt att överlämna den eftersökte inom denna frist, får åklagaren besluta att *verkställighet ska ske* inom ytterligare fem dagar.

Åklagaren får bestämma att *verkställigheten ska ske* vid en viss senare tidpunkt om

1. *det behövs för att den som ska överlämnas ska kunna lagföras i Sverige för annat brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer eller, om dom redan har fallit, här avtjäna en frihetsberövande påföljd som bestämts för en annan gärning än den som beslutet om överlämnande avser,*

2. omständigheter som ligger utanför de berörda staternas kontroll hindrar ett överlämnande, eller

3. det finns starka humanitära skäl.

I stället för att skjuta upp verkställigheten i fall som avses i andra stycket 1 får ett överlämnande förenas med villkor om återförande. Villkoren fastställs av åklagaren i samförstånd med den utfärdande myndigheten.

4 §²

Beslut om överlämnande verkställs av Polismyndigheten. Om den som ska överlämnas är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att överlämnandet ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under *fjrtioåtta* timmar.

det inte är möjligt att överlämna den eftersökte inom denna frist, får åklagaren besluta att *överlämnandet ska verkställas* inom ytterligare fem dagar.

Åklagaren får bestämma att *överlämnandet ska verkställas* vid en viss senare tidpunkt om

1. den som ska överlämnas ska

a) *avtjäna en påföljd som har dömts ut i Sverige för en annan gärning än den som beslutet om överlämnande avser, eller*

b) *lagföras i Sverige för en annan gärning än den som beslutet om överlämnande avser, eller avtjäna den påföljd som döms ut med anledning av lagföringen,*

Beslut om överlämnande verkställs av Polismyndigheten. Om den som ska överlämnas är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att överlämnandet ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under *96* timmar.

6 §

Den domstol som har meddelat ett *lagakraftvunnet* beslut om överlämnande ska på begäran av åklagaren upphäva beslutet om

1. *beslutet, av annan anledning än att den som ska överlämnas håller sig undan, inte har verkställts inom tio*

Den domstol som har meddelat ett beslut om överlämnande *som fått laga kraft* ska på begäran av åklagaren upphäva beslutet om den utfärdande myndigheten återkallar arresteringsordern.

² Senaste lydelse 2014:644.

*dagar från den tidpunkt som följer av
1 § första eller andra stycket, eller
2. den utfärdande myndigheten
återkallar arresteringsordern.*

Har beslutet om överlämnande meddelats av åklagaren, ska han eller hon upphäva beslutet enligt vad som anges i första stycket.

6 kap.

1 §³

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § *avslagit en begäran om överlämnande*, ska Kriminalvården besluta om överförande av verkställigheten av påföljden *hit, om inte den utfärdande staten motsätter sig det.*

Om rätten med stöd av 2 kap. 6 § *har beslutat att en frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige*, ska Kriminalvården besluta att verkställigheten av påföljden *ska överföras till Sverige.*

3 §⁴

Om den påföljd som ska verkställas i Sverige inte omfattas av 5 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. tillämpas 3 och 4 kap. lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen, med undantag för 3 kap. 1–11 och 23 §§ samt 4 kap. 6 §. Vid tillämpning av 3 kap. 15 § den lagen krävs inte någon begäran från behörig myndighet i den andra staten för att tvångsmedel ska få användas.

En fråga om häktning enligt 3 kap. 15 och 16 §§ lagen om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen får tas upp på yrkande av åklagaren utan ett föregående beslut om anhållande.

7 kap.

1 §⁵

Har överlämnande till Sverige skett för lagföring här, på villkor att den som överlämnas senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

Om den som ska återföras är på fri fot, får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska

Om en person har överlämnats till Sverige för att lagföras här, på villkor att personen senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har överlämnats återförs.

Om den som ska återföras är på fri fot får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska

³ Senaste lydelse 2015:103.

⁴ Senaste lydelse 2015:103.

⁵ Senaste lydelse 2014:644.

kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under *fyrtyoåtta* timmar.   kunna genomföras, omhändertas och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under *96* timmar.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.
2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1957:668) om utlämning för brott

Härigenom föreskrivs att 20 och 26 a §§ lagen (1957:668) om utlämning för brott ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

När Högsta domstolen har meddelat beslut ska ärendet anmälas för regeringen. Om Högsta domstolen funnit att det finns hinder mot utlämning enligt 1–10 §§, får framställningen inte bifallas. Genom överenskommelse med en främmande stat får det dock bestämmas att, om det anses finnas hinder enligt 8 eller 9 §, frågan ska kunna hänskjutas till internationell skiljedom.

När utlämning beviljas ska det bestämmas inom vilken tid den ansökande staten ska hämta den som ska utlämnas. Tiden får inte utan synnerliga skäl överstiga en månad från det att den ansökande staten har fått del av beslutet.

Beslutet om utlämning verkställs av Polismyndigheten. Om den som ska utlämnas *är på fri fot*, får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 48 timmar.

Beslutet om utlämning verkställs av Polismyndigheten. Om den som ska utlämnas *inte är frihetsberövad* får han eller hon, om det är nödvändigt för att utlämningen ska kunna genomföras, omhändertaras och tas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

26 a §²

Har utlämning till Sverige skett för lagföring här i landet, på villkor att den som utlämnats senare återförs till den andra staten, ska Polismyndigheten se till att den som har utlämnats återförs.

Om den som ska återföras inte är frihetsberövad får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, hållas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 48 timmar.

Om den som ska återföras inte är frihetsberövad får han eller hon, om det är nödvändigt för att återförandet ska kunna genomföras, hållas i förvar av Polismyndigheten, dock längst under 96 timmar.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.
2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2014:635.

² Senaste lydelse 2017:141.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 14 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

14 §

Om ett överlämnande till Sverige för lagföring har skett enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, och överlämnandet har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra medlemsstaten för att där verkställa en, med anledning av överlämnandet, i Sverige utdömd frihetsberövande påföljd tillämpas 6 och 9–12 §§.

Om en ansökan om överlämnande till Sverige för verkställighet av en frihetsberövande påföljd enligt det rambeslut som anges i första stycket har avslagits på den grunden att den andra medlemsstaten övertar verkställigheten av påföljden tillämpas 6 och 9 §§ samt 10 § tredje stycket. Detsamma gäller vid ett sådant avslag enligt konventionen av den 15 december 2005 om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott.

Bestämmelserna i 6 och 9–12 §§ ska tillämpas om en person har överlämnats till Sverige för lagföring enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, och överlämnandet har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra medlemsstaten för att där verkställa en frihetsberövande påföljd som har dömts ut i Sverige med anledning av överlämnandet.

Om en ansökan om överlämnande till Sverige för verkställighet av en frihetsberövande påföljd enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF har avslagits på den grunden att den andra medlemsstaten övertar verkställigheten av påföljden, tillämpas 6 och 9 §§ samt 10 § tredje stycket.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även i förhållande till Danmark, Finland, Island och Norge när konventionen av den 15 december 2005 om överlämnande mellan de nordiska

staterna på grund av brott ska tillämpas och om

– överlämnandet har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra staten för att där verkställa en frihetsberövande påföljd som har dömts ut i Sverige med anledning av överlämnandet, eller om överlämnandet har avslagits på den grunden att den andra staten övertar verkställigheten av påföljden, och

– den påföljd som avses inte omfattas av lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.
  2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 5 § lagen (2021:709) med kompletterande bestämmelser om straffrättsligt samarbete mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

5 §

I fråga om hinder mot överlämnande tillämpas 2 kap. 3 § 1 och 5 och 4 § 3 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

I fråga om hinder mot överlämnande tillämpas 2 kap. 3 § 1, 5 och 6 lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2024.

2. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har inletts före ikraftträdandet.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Ändring i regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder

Nuvarande lydelse

Utskottets förslag

5 kap.

7 §

Om överlämnande har skett enligt en nordisk arresteringsorder och en rättslig myndighet i den utfärdande staten gör en framställning till åklagaren om tillstånd att lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som inte omfattades av den nordiska arresteringsordern, ska åklagaren pröva om ett överlämnande hade kunnat beviljas med beaktande av 2 kap. 5 § 5 och 7. Om någon av dessa bestämmelser hade hindrat ett överlämnande, får tillstånd inte ges.

Om överlämnande har skett enligt en nordisk arresteringsorder och en rättslig myndighet i den utfärdande staten gör en framställning till åklagaren om tillstånd att lagföra eller straffa den som har överlämnats även för gärningar som inte omfattades av den nordiska arresteringsordern, ska åklagaren pröva om ett överlämnande hade kunnat beviljas med beaktande av 2 kap. 5 a § 2 och 4. Om någon av dessa bestämmelser hade hindrat ett överlämnande, får tillstånd inte ges.